

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/250/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212275
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512212275.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: L. O., A.. XX.X.XXXX, W. F. XXX, U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 6.226,57 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie z 22.2.2013 č.k. 17C/403/2012-36 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom konania a vedľajšiemu účastníkovi n e p
r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice-okolie (ďalej iba súd prvého stupňa) uznesením z 22.2.2013 zastavil konanie, vrátil žalobcovi súdny poplatok 366,87 eura prostredníctvom príslušného daňového úradu a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil podľa § 96 ods. 1,2 a 3 O.s.p., pretože žalobca pre prvým pojednávaním oznámil súdu, že žalobu berie celkom späť. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3,4 a 6 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Pokiaľ sa týka trov vedľajšieho účastníka uviedol súd prvého stupňa, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného, avšak bez akéhokoľvek vecného prínosu napriek tomu, že všetky listiny mu boli riadne doručené. Ak sa teda nechal právne zastúpiť a trovy vedľajšieho účastníka by pozostávali iba z úkonu za prípravu a prevzatie zastúpenia, tento úkon hodnotí súd prvého stupňa ako neúčelný. Neúčelnosť je zrejmá už aj z toho, že nie je možné posúdiť, ako a na základe čoho sa právny zástupca na zastupovanie pripravil, ak k tomu mohlo dôjsť iba po tom, ako mal k dispozícii všetky potrebné materiály. Aj potom, ako mu potrebné listiny boli dňa 22.4.2013 doručené, zostal nečinný a následne žalobca zobral žalobu späť. Preto súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Proti uzneseniu podal včas odvolanie vedľajší účastník, a to len proti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník namieta správnosť právneho posúdenia veci a uvádza, že žalobca zavinil zastavenie konania, preto mal súd prvého stupňa priznať náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov celého konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník poukazuje na niekoľko desiatok rozhodnutí odvolacích súdov Slovenskej republiky, ktorými argumentuje svoj názor o tom, že nemajú byť pochybnosti, o tom, že bol uskutočnený úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol výrok o trovách konania potvrdiť ako vecne správny a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Prezentuje svoj názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Pokiaľ by združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti, je právne zastúpenie vedľajšieho účastníka neúčelné a nadbytočné. Združenie vstupuje do konania, pričom nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p..

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, i keď súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil.

Predmetom odvolacieho konania je iba výrok o trovách konania v tej časti, ktorou súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi nepriznal trovy prvostupňového konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na začatie konania bol podaný dňa 23.7.2012, dňa 20.9.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalobcu (správne žalovaného) L. O. a požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Návrh na začatie konania bol doručený právnemu zástupcovi žalovaného 22.1.2013. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 18.2.2013 vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť.

Uznesením z 22.2.2013 bolo konanie zastavené. Písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo doručené elektronicky súdu prvého stupňa 22.2.2013.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu späť, v dôsledku čoho došlo k zastaveniu konania, pričom žalobca neuviedol žiaden dôvod pre späťvzatie žaloby, vzniklo žalovanému právo náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníka platí zásada, že jeho postavenie sa v rozsahu procesných práv a povinností zhoduje s postavením hlavného účastníka, na ktorého strane vystupuje. Vychádzajúc z toho je potrebné konštatovať, že ak žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., vzniklo rovnaké právo aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Súd prvého stupňa preto pochybil, ak o náhrade trov medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodoval podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Odvolací súd však zdôrazňuje, že ak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, je povinnosťou súdu skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania, vrátane vedľajšieho účastníka, musia byť v priamej príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku.

Vedľajší účastník nepochybne má právo na právne zastúpenie advokátom, ktoré mu vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, rovnako aj z ust. § 25 ods. 1 O.s.p.. V prípade vzniknutých trov právneho zastúpenia je však rovnako potrebné posudzovať ich účelnosť.

Vedľajší účastník pred rozhodnutím súdu prvého stupňa o zastavení konania doručil súdu iba oznámenie o svojom vstupe do konania na podporu žalovaného, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a žiadal o priznanie náhrady trov konania. Do rozhodnutia súdu prvého stupňa o zastavení konania však vedľajší účastník nevykonal žiaden ďalší úkon v prospech účastníka na ktorého strane vystupoval, ktorý by bol účelný. Samotné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, takýmto úkonom nie je. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že žalobca zobral žalobu späť z vlastného rozhodnutia bez uvedenia dôvodu a z ničoho nie je možné vyvodit' záver, že by k späťvzatiu žaloby došlo v dôsledku oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

V odvolaní vedľajší účastník uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie z 31.1.2013. Ako už bolo konštatované, písomné vyjadrenie k žalobe bolo zjavne doručené súdu prvého stupňa až v deň, keď rozhodol o zastavení konania, štyri dni po doručení späťvzatia žaloby. Takýto úkon je preto potrebné považovať za neúčelný. Pokiaľ je neúčelný tento úkon právnej služby, nemôže byť účelný ani úkon prevzatie a príprava zastúpenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní boli účastníkmi žalobca a vedľajší účastník, o právach a povinnostiach ktorých sa v odvolacom konaní rozhodovalo. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní neúspešný, preto je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi, ktorý si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby podanie vyjadrenia k odvolaniu.

Po preskúmaní písomného vyjadrenia žalobcu k odvolaniu odvolací súd konštatuje, že tento úkon nie je možné považovať za účelne vynaložený. Žalobca nereaguje na odvolacie námietky vedľajšieho účastníka a vo veci podal vyjadrenie, ktoré sa obsahovo zhoduje s ďalšími vyjadreniami, ktoré žalobca podáva v iných veciach, čo je odvolaciemu súdu známe z jeho činnosti. Preto rozhodol o nepriznaní trov odvolacieho konania žalobcovi proti vedľajšiemu účastníkovi.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.